

מוצגים מגאנה ושבדיה ואלופי ידעיהעולם* בתחרות הרוטארי באיזון שפה שרים את ה"ידישע מאמע"?

כותרות העתונים קבעו כי הן אינן חפצות להחזיר את הילדים. האמת היתה אחרת. לפחות אחת משתי האמהות כן רצתה להחליף את התינוק ש' החזיקה בזרועותיה. "פחדתי מפטירות". חממה יחיא הי' אמינה בלב שלם כי בנה הוא התינוק ש' נמטר לחנה אהרון מנבטים. היא הרגישה מהרגע הראשון כי הילד שהושם בזרועותיה לא שלה הוא. אם אחרת היתה הופכת ער' למות. אולם חממה היא שקטה וביישנית. "חממה אף פעם לא יוצאת מהשורה", אומ' רים כל שכניה ביכני, "ובשביל זה לא טוב לה היום".

כשהיא יושבת עצובה במיטתה, חובקת בידיה את התינוק הזר, המטופת, סיפרה חממה בקול רוער לכתב ה"עולם הזה":

הכל בא לי מפני שלא שמעתי בקול הרגש שלי. עוד כשהייתי בהריון אמר לי הרגש שלי שלא כדאי שאלך ללדת בבית החולים בבאר-שבע. זכרתי את הטיפול ש' קיבלתי בארבע הלידות הקודמות שלי, ו' חשבתי שהפעם אלה בבית. פחדתי מפני האחרות. הן היו לא אדיבות, צעקו והיכוני.

אבל כשסיפרתי לבעלי ולשכנים שאני רוצה ללדת בבית, צחקו ממני. כולם אמרו שלא אעשה חכמות כי זה מסוכן ללדת בבית. בערב התגברו הכאבים שלי אבל לא צעקתי. הייתי בבית החולים ופחדתי מפני האחרות שהיו מכות את הנשים שצעקו. הלידה עצמה היתה קלה מאד. שמעתי את האחרות אומרת "יש לך בן" וראיתי רק שיש לו מעט שערות על הראש.

רק למחרת בערב הביאו לי את התינוק בפעם הראשונה. ראיתי ששמו לי בידים כושי קטן. כשראיתי את הילד לא היו לי כל כך הרבה שערות. איך צמחו לו פתאום? אבל לאחות לא אמרתי אף מילה. פחדתי שהיא תתן לי סטירות. רק לאשה ששכבה על ידי אמרתי שיש לי עוד שני בנים, והם לא שחורים. היא צחקה ואמרה שזה יסתדר. רצייתי להניק אותו אבל לא היה לי חלב. בפעמים הקודמות תמיד היה לי מיד חלב. אבל הפעם כנראה שהרגשתי שזה לא בסדר.

"אני רוצה את הילד". אחרי ארבע ימים בא בעלי לקחת אותי. במסדרון הוא ראה אשה שצעקה שהחליפו לה את הילד. האחות מסרה לה תינוק והיא יצאה. קראו לי מהמקלחת ושאלו אותי אם זה הילד שלי. קראתי לבעלי ואמרתי לו שזה לא בנינו. אבל גם הוא לא עזר לי. הוא אמר שהוא לא יכול לדעת, מפני שלא ראה אותו קודם.

האחות צעקה עלי: "מה יש לך, את רוצה ילד ג'ינג'י?" לקחתי את הילד ונסענו בטכסי הביתה. הראשונה באה לבקר אותי השכנה נדרה חשבי, שמשקת את כל הילדים שאני מביאה מבית החולים. הפעם היא לא נשקה אותי. גם אני לא מנשקת אותו. מטפלת בו יפה, אבל לא מנשקת אותו. במקום זה אני בוכה כל היום והי' לילה. האם אני צריכה לסבול מפני שאני שקטה ולא יודעת לעשות צעקות? אני לא אוכל לחיות ככה. אני רוצה את הילד שלי!

הוא היה משלם לה במכות על נאמנותה. גם אשתו ומשפחתה איימו על סגולה שיר' צוהה נפש אם לא תעזוב. האשה מכרה את כל תכשיטיה כדי להחזיר לסגולה את הכס' פים שנתנה לבעלה.

פרנסה חדשה ליצאניות. הצעירה השלישית היתה, כרחל, עולה ממרוקו. לילי חייק, המכונה ריצי, שלא כמו שתי חברות תיה עסקה ריצי, מחוץ לעבודתה במקצוע הנשי העתיק, גם במסחר בסמים משכרים. בינתיים התברר לשלוש הפרוצות כי הן רות הולכת וגדלה. עובדות חדשות מילאו את יפו ושלוש הצעירות החליטו למצוא לעצמן פרנסה אחרת.

הן היו משיגות עבודה כעוזרות בית, מתקינות מפתחות כפולים לדלתות, או פורצות אותן בכוח. לא היה סיכוי רב שמישהו יגלה אותן. כל הסימנים הראו כי היתה זו עבודת גברים.

לעזרת המשטרה באה דוחק המנהיגה רחל אוחיון. היא החליטה יום אחד להקפיא את הכספים שקיבלה עבור הסחורה הגנובה, לא חילקה אותם בין חברותיה. הסכסוך פרץ, אחת מהשלוש דיברה ולמשטרה נשאר רק לאסוף אותן כאסוף ביצים עזובות.

רקוד הדגימה רקודי פולקלור. נערות הש' מיצו שירים בשפות שונות, בני עמים שונים דיקלמו את סיסמת הרוטארי בכמה שפות. הנבחנים היו צריכים לזהות את ה' עמים בהם היו קשורים הקטעים שהוצגו.

השגרירים בילדנו. שיאו של המבחן היה בעת שעל הבמה עלו בזה אחר זה נציגי עמים שונים בתלבושותיהם הלאומיות. לא היו אלה שחקנים. בתו של הציר הי' שחודי הדגימה את הלבוש הלאומי של ארצו, בנו של השגריר הבורמאי בלחית אשת המזכיר הראשון בשגרירות בורמה בישראל, ייצגו את תלבושת ארצם. בנו הי' צעיר של השגריר האמריקאי אוגון ריד, עלה על הבמה בתלבושת שחקן בייסבול. את שיא תצוגת האופנה היוו שני גנאים קטנים, ילד וילדה, בני הציר הגנאי.

על היציע ישבו הוריהם של המציגים, אנשי הסגל הדיפלומטי ומחאו כף לתלבושות עמיהם. באולם ישבו אלפי תלמידי בתי הספר שבאו לחזות בחבריהם הנבחנים. הי' זרקורים סינורו, המצלמות טרטרו. במצב זה לא היה פלא בעובדה שמרבית הנבחנים התרגשו, התקשו לענות על שאלות פשוטות ביותר. היחידה שלא התרגשה היתה חוה קורה, הנערה היחידה בין שמונת הנבחנים, שהתנהגה על הבמה כאילו כל העסק אינו נוגע לה. אולם בסיכום הנקודות התברר כי היא צברה את מספר הנקודות הרב ביותר, מספר שהיה שווה למספר הנקודות שצבר גדעון רמז, בנו של האלוף אהרון רמז. אולם השופטים הכריזו על חוה, בת הרצליה, כא' לופה ועל רמז כסגנה. הסיבה: חוה צברה את נקודותיה בשאלות מסובכות יותר ובי' תשובות מפורטות יותר.

פשעים

הסוואה מינית

ששה שבועות חיפשו טובי החוקרים הי' משטרתיים אחר כנופיה מצומצמת של פור' צים, שביצעה פריצות נועזות, לאור היום, בכתים פרטיים בתל-אביב. השבוע התברר כי חיפושם אלה היו יכולים להימשך שנים, וללא תוצאות. כי החוקרים חיפשו אחר פורצים ממין זכר. הפריצות בוצעו על-ידי כנופיה של שלוש נשים. צעד אחר צעד עשו השלוש את הדרך עד שהגיעו למעמד הנכבד של פורצות. הי' מפקדת רחל אוחיון הגיעה ליפו לפני חר' דשים מספר מטבריה, אחרי שהספיקה להי' נשא ולהתגרש שם. העולה ממרוקו הסי' תובכה בחברת צעירים ערביים, הפכה עד מהרה לפילגשו של אחד מהם, סמיר אבו חסירי. סמיר לא החזיק בה זמן רב. אחרי שהיכה אותה פעם קשה, היא עברה אל אחיו אחמד אבו חסירי, וממנו אל בנו של בעל בית קפה ערבי, אצלו קיבלה עבודה. הבן, ראגיב חמדן, שכר עבורה חדר ב' דירתה של צעירה אחרת בשם סגולה שר' עבי. סגולה, ילידת שכונת התקווה, עזבה את בית-הספר ובית הוריה לפני שסיימה את לימודיה היסודיים. היא רצתה להיות עצי' מאית. אולם עז שהכירה את חברותיה לא היתה מעולם עצמאית. תמיד היה מישהו שנטל לעצמו את כספה, תמורת התסות שנתן לה.

לידידה האחרון, ערבי נוצרי בשם פואד חילו, קנתה סגולה מוגית, היתה מוסרת לו את כל הכסף שהיתה משתכרת בעבודתה כפורצת. אולם הגבר לא העריך את שירותיה.

נוער

הנעליים היו גדולות מדי

אלכסנדר רכטר, תלמיד כהה ב' בבית-ספר גרץ בתל-אביב, ישב השבוע על במת קולנוע תל-אביב, כשגרוננו חנוק ועינו מלאות דמ' עות. כמה דקות קודם לכן שמעיה נערה בפניו את מנגינת השיר ה"ידישע מאמע". רכטר, אחד משמונת התלמידים שקיבלו ציון מצוין במבחן המוקדם של אורחות עולמית טובה שנערך על ידי מועדון רוטארי. לא הצליח לזהות לאיזה עם שייכת מנגינת השיר, "הודי", הוא ניסה לנחש פעם אחת. "רומני", הוא ניסה בשניה. הקהל באולם צחק. אלכסנדר כמעט ופרץ בבכי.

היה זה הקטע הסראגי היחיד במבחן הסופי של מבעצ בניגולה הנערך על ידי מועדוני רוטארי בעולם. כי שאר הקטעים היו קטעי בידור מובהקים. שמונת הנבחנים הסופיים התבקשו לענות על שאלות הקשור' רות בהתי עמים שהוצגו בפניהם. להקת

אם יחיא זה הילד המוחלף
מי רוצה ג'ינג'י?

• אחרונה מימין: חוה קורה, אלופת החידון. קיצוני משמאל: גדעון רמז, סגנה.